

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Izdajateo: KLEKL JOŽEF, vp. pleb. nar. poslanec.

Novine prihajajo vsako nedeljo. Priloga: Marjtin list i Kalendar Srca Jezušovoga. Cena pri skupnem naslovu na dom 25 D., na posamezni naslov 30 D., čí se cela naročina naprej plača do 31. marca. Čí se pa plača po 31. marcu, je p i skupnom naslovu cena 30 D., pri posameznem 35 D. M. list i Kalendar se plačata posebi. Amerikanci plačajo za vsa vkp 4 dolara. Naroči se na upraviteljni v Črenšovcih, Prekmurje, Uredništvo je v M. Soboti.

Oglase sprejema samo tiskarna in uredništvo v Soboti Kolodvorska ulica 123. Cena oglasov cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20°/o, 1/2 strani 25% i cela stran 30°/o popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči Din, više od vsake reči po D. Med tekstom cm² 1,50 D., v Poslanem 2,50 D. Tako za oglese plača uprava i da za vse oglašje od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

Tujski promet.

Ka je to? Obe tevi reči sta takšivi, da jivi mi v našem navadnom guči ne rabimo dosta. Tisti pa, šteri poznajo tevi reči i njův pomen, znajo tůdi pravo ceno tistomi, ka je s temi reči v zvezi. No, „tujski“ promeni telko kak tůhinski „promet“ pa telko kak gibanje ali premikanje. Šteri bi se pri nas šteo malo bole postaviti, rad pravi mesto promet forgalom i naednok razmi ka to pomeni.

Promet pravimo navadno večkemi gibanji različni kol po vulicaj pa tůdi živine i lůdi. Promet pomeni tůdi gibanje i delovanje železnice, ladij na morji pa tůdi od fabrik, trgovin i gostiln pravimo, da majo velki promet, čí se v njih vnogo gible, preminjavlj i vnogo trži. Pod imenom tůjski promet ali kak bi mi pravili tůhinski promet, pa raznimog gibanje i pohajanje tůhinski lůdi.

Tujski promet lůdem dosta haska prinese.

Vnogo naši lůdi rado hodi v različne toplice. Tam vidimo, da v takši kraj pridejo lůdjé od vsej strani i dostokrat je v takšem mestu več tůhincov od različni strani kak domačinov. Pravimo, da je v takšem mestu velki tujski promet. Mi vidimo tůdi, kelko penez prinesejo tem domačinom. tůhinci v takšem kraji, gde so na priliko edne toplice, nejde niti ednomi krčmari preveč slabo čí tůdi je celi kůp oštarij tam. Ravno tak nejde božno različnim trgovcem pa tůdi drůgi navadni gospodari se ne tožijo,

da bi žmetno živeli. Čí drůgo nej hiže dajo tem tůhincom, da stantjejo pri nji i vsakši den njim pride kakši večkí penez v roko.

Mi si zdejnemo, kak so srečni tej lůdjé, da majo v svojoj bližini takše toplice ali kaj podobnoga, ka njim telko dobroga prinese. Nego dnesden se že ne vrši samo v krajaj, gde so kakše toplice tujski promet, nego skoro vsešerom. V te réd pridejo vsi kraji z zdravim zrakom, lepimi krajinami, kraji med planinami i pri morji.

Vnogo lůdi iz naše krajine pozna že tůdi

Bled.

Na Bledi nega nikši naturni toplic. To je lepi kraj sredi planin z lepim malim jezerom i otokom na sredi jezera na šterom je mala cerkvica. Okoli jezera so same lepe vile, skrite med drevjom i zozidane navadno tak, da majo kem lepši pogled po jezeru i bližnji planinaj. Se zahajajo zdaj že lůdje s celoga sveta, tůdi iz Amerike. Tů prežive vsakše leto vroče dneve na jezere i jezere bogatašov iz vsej krajov, največ Nemcov, Angležov, Francov, Cehov pa tůdi Vogrov, Polakov, Amerikancov i tak naprej. Naš krajo prebivlj vsakše leto več mesecov vleti na Bledi. V tom časi se obrne tů tůdi vnogo ministrov i drůgi diplomatov naše države i drůgi držav. Vsi tej pa prinesejo Bledi i njegovoj okroglini vsakše leto lepe peneze.

Ne mislimo pa, da je na Bled samo naednok začalo vse to hoditi, ka hodi dnes tá. Ne.

To je šlo pomali naprej. Lůdjé okoli Bleda so znali lepo lůdi vabiti k sebi. Z vsakšim so bili prijazni, vsakšemi so podvorili kelko so najbolje mogli, vsakšemi so pokazali lepote svoji krajin. I tisti, šteri je ednok prišeo v te kraje i med te prijazne lůdi, je drůgoč znova rad šo.

Tak je prihajalo v té kraje čí duže več lůdi od bliži i daleč i dnes je cela Gorenjska stran Kranjske edno samo letovišče. Tujski promet v tej krajaj je tak velki kak v malo šteroj večkšoj državi. Poleg Bleda je Brezje, Bohinj i nešteto drůgi znani krajov, šteri so vsakše leto močno obiskani z lůdmi iz vsej krajin. Domačinje znajo, da je to za njé lepi dohodek vsakše leto, zato se pa proti tem tůhincom tůdi obnašajo tak, kak je potrebno. Vsakši vert, šteri zida novo hižo, zozida že naprej nikelko večkš i z večimi sobami, da lahko pri njem vleti stantjejo razna gospoda. I proti tem tůhinskim lůdem ali toj gospodi, so domačinje tůdi vsigdar pošteni. Ne gledajo samo na to, kak bi kak največ potegnoli od tůhincov, nego pazijo na to, da se tůhinci kem bogše počůtijo pri nji; i tak prihaja na Gorenjsko vsakše leto več tůhincov, s tem pa tůdi več dohodkov tomi lůdstvi.

Zakaj smo to povedali?

Ali je mogoče, da tůdi pri nas nastane kaj takšega kak je Bled ali drůga slavna letovišča? Toga dnes ne bi vůpali povedati. Je pa tůdi posebno naša gorička stran izredno lepa, s krasnimi poglédmi na vse strani, i tůdi

naše ravnine majo vnogo lepoga na sebi. Lehko bi mislili i naši gorički borovi i jaličovi šumaj na kakša zdravilišča, pravimo za betežne na plůčaj i podobno. Lehko bi pa mislili na različni lepi krajaj tůdi na letovišča ali počivališče. Vnogi bi rad prišao iz nemirnoga varaša med naše tihe i mirne, s šumami i goricami, s črešnjami i slivami posipane brege ali nišče ne vej za njé. Tůdi nemamo posebni prostorov, šteri bi lahko ponůdili takšim lůdem i ne vemo ešče ravno, kak se moramo obračati okoli njih.

Istina je pa, da začnejo tůhinski lůdjé v zadnjem časi čí duže bole hoditi v naše kraje. Z novov železnicov hodi v naše kraje dosta več lůdi kak pred bojnov. Od toga ma zdaj ešče največ haska Sobota, pa tůdi v drůge kraje že zahajajo v večkšoj vnožini kak prvlé.

Kak so v Bogojini začnoli zidati novo Plečnikovov cerkev se je samo zavolo te cerkvi pa tůdi javolo lepoga razgléda obrnolo tam že vnogo lůdi. Ravnotak radi poglednejo drůgi lůdjé, gda pridejo v našo krajino, kraje na goričkem proti Sv. Jurji i Gradi, šteri spadajo med najlepše na našem Goričkem.

Kak se moramo obnašati proti tůhincom?

Kem več tůhincov bo prihajalo v našo krajino, telko bogše bo za nas. Tak stopimo mi vkůp z lůdmi, šteri majo od nas različno znanje i se lahko vnogo navčimo. S tem pa bomo tůdi prisiljeni paziti na vnogo reči, na štere smo prvlé nej pazili. Vidili bomo, da drůgi lůdje ljubijo čistočo i red, veseli je, čí njim pri-

Zdaj je čas.

Dnešnja vlada, v šteroj je tůdi naš minister dr. Korošec, je prevzela oblast v roke s tov nalogov, da z bogša državno gospodarstvo. Slabo gospodarjenje z državnim imanjom je pripelalo našo bogato državo že do velikoga siromaštva. Različne demokratske vlade so si štele pomagati s tem, da so lůdstvi nalagale čí duže večkše dače. Lůdstvo je tej dač več nej zmagalo i že se je vidlo, da država tůdi od dač več nede mela svoji redni dohodkov. V pravom časi je prišla nova vlada, štera je nači prejela vroke državno gospodarstvo.

Ta vlada je najprle znižala dače. Znala je, da bo kmet, obrtnik i trgovec samo te z veseljom delao, čí njemi od njegovoga dela tůdi nikelko ostane, ne da bi bio prisiljen vse za dače dati kak je bilo to pod različnimi demokratskimi vladami. Dače so znižane i z novim letom se bo plač-

valo skoro komaj polovica dače kak to zdaj. Poleg toga je pa vlada v tej teški časaj skočila svojim lůdem na pomoč ešče z drůgim velikim delom. To je

državno posojilo.

To posojilo je za nas nikše novo breme nej, ar se bo s tov dačov kak jo bomo nanovo plačůvali v dugi letaj pomali nazaj plačůvalo. S tem posojilom pa vlada pride na pomoč vsem tistim, šteri so najbolje potrebni. Za nas so posebno važne tri velke šume štere so določene za zbogšanje prometa, to je cest, železnic, mostov i tak naprej 18 milijarde dinarov, za zbogšanje kmetijstva 2 milijardi dinarov i za javna dela, to je različne zidline i milijardo dinarov.

Vsakša krajina si je naprej zračunala kelko njój vse trbej za različne potrebščine da bo prosila od države takšo šumo penez iz toga pojila. Tůdi naša krajina se je nikelko

genola nego ne v zadostnoj meri. Preglednoli smo nikelko svoje ceste, gde bi trbelo nove, štere naj bi prevzela država, gde bi bili potrebni novi mostovi i tak naprej. Občina je ešče niti edna nej poslala kakši svoji potrebščini. Vnoge občine majo poleg sebe pa cestaj slabe mostove, ali pa trbej delati nove mostove, trbej njim zidati šole, i tak naprej vse to naj se zdaj vkůpspiše, da lahko naši oblastni poslanci iz določene šume za mariborsko oblast dobijo potrebno za našo Krajino. Posebno važna je tůdi šuma določena za

zbogšanje kmetijstva.

Kelko je pri nas slabi močvarasti travnikov njiv i tak naprej. Potrebno bi bilo skopati vnogo kanalov jarkov, poglobiti potoke i tak dale, za vse to se mi premalo brigamo. Drůgi majo že vse naprej zmerjeno pa zračunano ka vse bodo delali i kelko bo to vse koštalo. Mi pa

čakamo, da drůgi pride k nam i nam pove, ka naj delamo. To so časi, šteri se ne povrnejo tak zlehka, čí je zamůdimo. Teško je življenje v našoj krajini zato pa moramo paziti na vse ka nam lahko kakše haske prinese. Samo na te način se rešimo večnoga slavnskoga dela, čí si začnemo sami pomagati. Naša krajina ma ešče izdak telko zemljé i telko krůha, da nas lahko vse gospocko prehrani, samo prav moramo prijeti vse v svoje roke.

Gde so drůštva, se ji poprimimo, od njih se dosta navčimo kak se nam trbej obračati, i kama se moramo obračati. Gde pa nega drůštev, naj se kem hitrej ustanovijo, i to dobra krščanska drůštva. Ta nam pomali dajo to ka nam fali i pomali bomo že znali sami ravnati s svojoj krajinov i si spravljati to, ka nam po zakoni ide. Dokeč si pa nemo znali sami pomagati, ne čakajmo posebne pomoči od drůgi.

jazno ravnamo i čija za svoje trude neracunamo prekretno. To se njim tak povid, da drugočaj pa pridejo i pripelajo ešče druge seov. To zna vsakši krčmar i vsakši trgovec i samo sebi škodo dela čija inaiči dela. Dostokrat se pa zgodi, da ravno naši krčmarje vnogo tühincov odvrnejo iz naši krajov. Mislijo si, vej te tak samo ednok pride zato njemi da kak najslabše i tisto jako drago zaračuna. S tem odvrčamo tühince od sebe pa tudi svojoj krajini slabo spravlamo.

Glavno nam naj bo, s vsakšim tühincem, šteri pride k nam, bodimo kak najbolje prijazni i ne gledajmo nigdar na to, da bi od njega kaj več potegnoli kak od domači ljudi. Čija je pa pri vsjoj našoj dobroti šteri tühinec nepošteni, bo telko bogše za nas, čija nas ne zadene nikša krivda.

S tem je pa kakpa ne povedano, da moramo biti prijazni i dobri samo proti tühincem, nego z vsakšim. Zdaj v maji bodo meli dijaki iz naše gimnazije najrazličnejše izlete na vse strani. Vnogi si poglednejo pod vodstvom svojoj gospodov profesorov tudi kraje v našoj Krajini. Tu pokazimo najprije kak znamo biti prijazni i kak znamo iti ljudem na roko. Pokazimo njim vse ka je kaj važnoga v naši občinaj, čija bodo gde naši dijaki spali, dajmo njim vse, kelko je v našoj moči, da bodo že naši domači dijaki sami čutili domačo prijaznost i dobroto.

To bodo prvi stopaji s šterimi lahko tudi v našoj krajini povzdignemo tujski promet i to nam bo samo v hasak.

NEDELA.

(Po Vüzmi prva.) V tisti časaj, gda je bio prvi v tjedni, i dveri so bile zaprete, gde so bili vučenicje zbrani zavolo straha pred Židovi, je prišao Jezuš i je stano sredi med njimi i njim pravo: »Mir vam bodi!« I gda je to povedao, pokazao je njim roke i rebro. Zraduvali so se teda vučenicje, gda so vidli Gospoda. Pravi njim zato páli: »Mir vam bodi! Kak je mene poslao Oča, pošilam i jaz vas.« I gda je to povepao je dehn v njé i pravo njim: »Sprimite Dúha svétoga! Šterim odpústite grehe, so njim odpúšćeni i šterim je zadržite, so njim zadržani.«

Tomaža pa ednoga izmed dvanajset, šteri se zove Dvojnik je ne bilo med njimi, gda je prišao Jezuš. Drugi vučenicje njemi zato povedali: »Gospodna smo vidli.« On njim je pa pravo: »Čija ne vidim na njegovi rokaj znamenje cvetov i ne položim roke svoje v rebro njegovo, nemo veruao. I za osem dai so bili njegovi vučenicje palig notri i Tomaž je bio ž njimi. Prišao je Jezuš pri zapreti dveraj stano sredi med njimi i pravo: »Mir vam bodi!« Nato veli Tomaži: »Deni prst svoj esi i poglej moje roke; stegni roko svojo i jo položi v moje rebro i ne bodi neveren nego veren.« Tomaž je odgovoro i pravo: »Gospod moj i Bog moj!« Jezuš njemi pravi: »Ar si me vido Tomaž, si veruao; blaženi tisti, šteri so me nej vidli i so veruvali.« Vnoga druga znamenja je Jezuš ešče-

včino, pred svojimi vučenicmi, štera so nej zapisana v toj knjigi. Ta so pa zapisana, da bi veruvali, da je Jezuš Kristuš, Sin boži i da bi meli po veri življenje v njegovom imeni.

Navuk: Obžalúvanje je moč, iz štere poganja prenovljené človečanstva.

(Po vüzmi druga.) V tisti časaj, pravo je Jezuš farizeušom: »Jaz sam dober pastir. Dober pastir da življenje svoje za ovce svoje. Najemnik pa i šteri je nej pastir šteroga so nej ovce,

vidi priti vuka, ostavi ovce i beži; i vuk zgrabi i raztira ovce. Najemnik beži ar je najemnik i nema skrbi za ovce. Jez sam dober pastir i poznám svoje i moje poznajo mene; kak pozna meé Oča, poznám i jez Očo; i svoje življenje dam za ovce svoje. Mam ešče druge ovce, štere so nej iz té ovčarnice; tudi tiste morám pripelati, i poslušale bodo glás moj i bude edna ovčarnica i eden pastir.

Navuk: Javno delo bi već sada obredilo, čija bi bilo već dobri pastirov i menje najemnikov.

Sobočki špitao.

Kak se čuje, se pripravla nikše razširjenje našega špitala v Soboti. V kratkom časaj se bodo zidali vekši hlevi za svinje, dela se pa tudi na to, da se zozida ešče edna vekša zidina za betežnike, posebno oddelek za očne bolezni. Te del se lekar misli postaviti na tistoj niskoj cerkvenoj njivi med katoličanskov cerkvov, i špitalskim plotom poleg železnice.

Vsi znamo, da bi morao biti sobočki špitao najmenje trikrat tak velki kak je zdaj, da bi odgovarjao dnešnjim potrebščinam naše krajine i tudi krajov prek Múre. Té špitao kak zdaj stoji, je kraj pravoga mantranja za betežnike i ne kraj zdravljenja i počinka. Zato že dnesden, šteri količkaj premore, se raj ide zdraviti v Austrijo v radgonski špitao kak pa v sobočkoga. Sobočki je tak napunjeni z betežniki, da lahko sprime že skoro samo teške betežnike. Gda šteri količkaj odzdravi, ga pošlejo že domo, da dá mesto drugim, bole nevolnim siromakom. Da v špitajli ležita pa dva na ednoj posteli, je nikaj nej redkoga. Mesta nega nikšega već. Samo vekši betežniki majo lahko vsakši svojo posteo.

Té zidine so nej već pripravne za špitao.

Sobočki špitao je bio zidani samo za sobočki okraj. Zidani je bio na tom mestu te, gda je ešče na tom kraji ne bio takši promet kak je zdaj, ne pri železnici, ne na cestaj. Pa že pred bojnov je bio špitao samo za sobočki okraj premali, dukeč so nej prizidali izolirnice tam poleg železnice. I tudi poleg toga so jako vnogi naši ljudjé šli raj v radgonski špitao v šterom so se bogše počutili kak v sobočkome ar ma vnogo bogše i lepše prestore. Po bojni je pa radgonski špitao za naše siromaške ljudi ščista odrezani i v sobočkoga so prisiljeni iti zdati betežniki iz cele naše krajine, poleg toga pa ešče tudi iz celoga Murskoga polja ar tam zdaj tudi nemajo nikšega špitala. Z ednov rečjov na sobočki špitao je navezani 150 jezzero ljudi.

Kakši je sobočki špitao? Té špitao je ebrevim premali. Ma komaj prostora za 120 betežnikov i to z izolirnicov vred. Ob drugim slabo zidani, nezadostno opremleni z najpotrebnejšimi aparati i ka je glavno, na jako nepripravnom mestu.

Mi se pa ne genemo.

Ne vemo, ali so naši ljudjé, posebno tisti, šteri majo vodstvo špitala v rokaj že sprevidli, da je zdajšnji sobočki špitao nej za betežnike i mesto na šterom je postavljeni, nej pripravno za špitao. Betežniki znajo, da je za nje nikaj strašnoga ležati poleg železnice, gde vsigdar ruži, treska, fúčka,

se strašno kadi, da nemajo celi den niti edne mirne vóre. Posebno neznošno je ešče, gda na železnici nalagajo razno živino kak teoce, da včasaj trj dni zaporedomo trobi tam poleg špitajla i blejé, da betežniki že vse trepečejo od neméra. Poleg toga majo vse zidine odlečno premalo sunca i premalo čistoga zraka.

To betežniki znajo, i raj bi nevemo gde bili samo v tom špitajli nej. Nigdar smo pa ešče nej čili tisti ljudi, šteri majo vodstvo špitajla v svojoj rokaj, da bi se tožili proti tomi. Nikoga nega, šteri bi očivesno povedao, da so té zidine i té kraj nikak već nej pripravne za špitao i da se na vsakši način mora že zdaj misliti na to, da se za naše kraje postavi ščista drugi, vekši i vsem zdravstvenim predpisom odgovarjajóći špitao.

Tak se vidi, da zamúdimo tudi to priliko.

Vsi špitajli so napravili zdaj kakše posebne načrte, ar se za gotovo že vidi, da dobimo vékše šume za naše špitale. Kak se vidi, mi tudi to zamúdimo. Nega nikoga, šteri bi enargično prijaó za to, da moramo tudi mi misliti na postavitev nikaj vékšega i šérššega ne pa da samo krpamo tisto, ka je že nikaj nej vredno.

Čija je Maribor privolo v to, da se zdaj zozida telko, kelko naši ljudje prosijo, je s tem v punoj meri včino svojo dužnost, mi si pa samo velko škodo napravimo. Kelko šteč mo krpali i zatikali luknje na tom mestu, gde zdaj stoji špitao, denok nigdar nede mogao špitao na tom mestu i s temi zidinami odgovarjati vsem zahtevam modernoga špitajla. Tu je ne pripraven prostor za špitao, tu se špitao nemre razširiti. Vsakši penez, šteri je vrženi v to krparijo, je vrženi v blato.

Čija je to istina, da je Maribor pripravljeni zidati na zdajšnjem mestu to, ka so naši ljudje prosili, je s tem jako dobro gombo potežo. Nam se je pa ešče niti ne zasvetilo, kak pošteno smo se s tem drapnoli po glavi. Maribor zna, da s tov malov šumov, štero zdaj da na naš špitao nas ščista vó plača, mi smo pa ešče ne prišli na to, da sledi po tom nemo mogli već kakše druge šume prositi za zidanje novoga špitajla, ka bo na vsakši način prvle ali sledi morajo priti.

Tak se lahko zgodi, da si v drugoj krajevoj zozidato s pomočjov držav-noga posojila cele palače za svoje betežnike, pri nas pa, gde je tak potreben novi špitao i na novom mestu, kak mogeče v niti ednom drugom mestu v celoj Sloveniji, se zna zgoditi, da bomo mli lepo naprej té stari špitao z ednov novov krpov.

Te bomo pa krivili oblastno skupščino, državno, naše soside spoj vse, samo sebe nej. Ne vemo ešče, da

so dnes istinsko tisti časi, v šteri se lahko pravi, da si vse lahko napravimo, ka si ščemo, samo sami moramo vse delati i za vse skrbeti. Čija bi pa mi raji bili, da nam drugi vse domo prinesejo ka si mi želemo, te že lahko naprej fúčkamo na vse svoje žele.

Murska Sobotaj.

— Grúntnica. Te dni so bili tu člani komisije za prevzemanje zemliške knjige ali grúntnice za tiste kraje, šteri so pripadnoli Vogrskoj okoli Monoštra. Bila sta to dr. Hári Ferenc, svetnik centralnoga sodišća v Budapešti i Ditz Janoš vodja zemliške knjige i ešče edna oseba iz Monoštra. V Sobotu so prišli iz Lendave, gde so tudi opravili te poseo. V tork so s posebnimi kolami i pri straži naši žandarov odpevali knjige prek Trdkove v Monošter. Člani so izjavili, da so se v našoj Soboti jako dobro počutili.

— Poslano. Odgovor na pisanje g. Lanščeka. Povem, da vse, ka sam napisao v 15. št. političnoga lista „Muravidék“, potrdim znova. Nikoga sam nej napadao, samo opravljeno kritizirao delo našega občinskoga zastopstva. Čija se pa g. F. Lanšček čiti razžalenoga, ma pravico tožiti mene, i pred sodnijo idem vsigdar radevole. Proti sklepi občinskoga sosveta sam pa že itak vložo pritožbo. Sklep je prišao pod streho samo pod pritiskom ništerni zainteresirani oseb, je pa proti zakoni i proti naredbam občinski štatutov, čiravno je bila većina za njega.

G. Lanšček naj ne trdi kaj tak debeloga, da má samo 33 Din na den. Istina je, da dobi kak blagajnik 1000 Din. Na mesec od vsakšega živinskoga lista i mesoogledništva pa dobi posebi plačano. Na senjaj berejo zavolo toga, da se pobogša plača g. Lanščeka od vsakšega živinskoga lista 2 din (več). Poleg toga pa ma svoje dnevnice pri odseku, čija je kakše vékše delo i se čuje ešče da dobi, ali je že dobo vse dohodke iz živinski potni listov. Ali je to samo 33 Din na den?

Laž je tudi i lažnivec tisti, šteri trdi, da sam jez pravo: „Zakaj ma to službo Lanšček, ta bi bila za mene tudi.“ Istina je samo, da sam pravo g. Lanščeka v obraz, da je grdo bilo da so od opozicije tak malo ljudi pisali v odseke, od takzvane većine so pa ništerni cilo v veči odseku.

G. Lanšček trdi, da dragevole prepusti šterostéć službo čija občinska većina to sklène. To guči samo zavolo lepšega. Zakaj se pa te vsej služb tak trdo drži, čiravno vsakši s pristom kaže na njega, da je ne potreben telko služb.

G. Lanšček, to je nej stvarén odgovor! Niti edne točke si ne vúpao pobijeti ka se razmi... nemaš pravice!

LAJOŠ CVETKO.

Slovenska Krajina.

— Za vüzemske pozdrave se našiva g. poslanca potom toga lista vsem lepo zahvalita.

— Na znanje. Ki ma kakši poseo pri našima g. poslancoma, naj pride vsikdar samo predpoldnevom tak delaven den kak v nedelo i svetek, i nigdar ne zadvečara i nikdar ne med božov službov. Toga se naj vsaki drži. Na stotine pismenih prošenj prihaja k njima, i teh ne moreta rešiti, če njima popoldnevi ne date mira. Prošimo vse, naj se toga reda držijo.

— Čudna sreča. Lani je delavec Köberl v Avstriji zadelo glavni bobitek gradbene loterije. Kupo si je malo bižico, vse druge penaze pavložo v posojilnico, potem pa merno delao naprej v fabriki. Ta sreča je napolnila njegovoga nečaka Jožefa Hieslera, da si tudi kupo par srček edne druge lotrije. Te dni je dobo glas, da je zadelo glavni bobitek stojezer šilingov. Oba moža sta dala precj v dobre namene. Nove sreče Martinišča tudi vngom prinesejo srečo. Je že maš? Edna košta 3 din. Či kupiš 10, dobiš 1 gori.

— Čudno reduciranje pri sobočkoj pošti. Pri sobočkoj pošti so čutili že davno potrebo, da morajo dobiti ešče ednoga pismonoša. 5 pismonoš za sobočko občino s 3500 prebivalci i za sosidne občine, štere majo vkup 5000 prebivalcov, je teško zmagalo vse delo. Svoj čas nam je dao g. upravnik pošte v Soboti informacijo, da je sobočka pošta že meseca septembra stavila predlog naj se stanje služabništva povnoži ešče z ednim pismonošom. Zgodilo se je pa, da je zdaj s 1. aprilom poštna uprava 1 pismonošo reducirala mesto, da bi ešče ednoga dodala. Ne razmimo, kak more poštna uprava napraviti kaj takega, da občine ščista bliži Sobote kak so Bakovci, Krog, Satahovci, Murski Črnci, Rakičan, Mlajtinci, Lukačavci, Noršinci, Nemčavci, Markišavci, Veščica, Černelavci, Kūpšinci dobivajo namesto vsakši den samo po trikrat na tjeđen pošto. I to so ne gde med bregami raztrošene male občine, nego velke občine, ščista bliži Sobote, od štere ma edna cilo prek 1100 prebivalcov. Poštno upravo prosimo, da nam kem prvlé popravi to krivico ar že itak ne vemo; od štere strani naj se branimo. I v poštno upravo smo meli zdaj ešče vngov vūpanja i bi radi bili, da nam toga ne bi rūšila.

— Prve tožbe naši delavcov. Komaj se spravljao naši delavci z domi na teško slavonsko delo, že je prišla prva tožba proti božnomi palerj. Paler Frtela Karol iz Martjanec je odpelao z lepimi objūbami okoli 27 delavcov iz naše krajine na delo v Srem, prvlé kak njim je tam zadosta preskrbo, da delavci dobijo delo. Vsakši njemi je morao naprej dol plačati 111 Din, gda so pa prišli delavci na mesto, je pa paler premiono. Ništerni so stopill v jako žmetno delo pri kopanju nekši kanalov, nego bilo je tak žmetno, da so dela nej mogli zmagati. Drugi so se pa napolili peški v Belgrad i druge kraje iskat služza. Ništerni so zodalj vse, kufre, vōre, škēr i vse, da so s mogli kupiti kaj živeža, drugi so pa včasj zdomi prosill podporo, naj njim kaj pošlejo, da lahko pridejo domo. Frtela je bio pred tem zapreti i komaj je prišao iz temnice je zočno znova delavce nabertati. Čūli smo, da so ga že lekar žandarjij prijeli. Čūdimo se, zakaj naše oblasti bole ne pazijo na to, kakši ljudj spravljao delavce vkup. Delavcom pa naprej povemo, naj jako pazijo s kem se pogajajo.

— V 15. št. Novin smo šteli, da Pucelj v imeni demok. stranke zahteva, naj se vsi zapisniki v parlamentij vodijo v trej jezika. Opomlino na rešitev prošnje z dne 11. maja 26 št. 19493 glede gospodarske škole, ki je bila v cirilici, če ravno je bilo dobro znano g. ministri, da naš domočin cirilice neve čteti. Ta rešitev je nosila podpis: Pucelj.

— Beltinski dimnikari so po dugom časi pa hodili nikelko rora gledat. Zmetat pridejo vsakši dva ali tri mesece i te komaj tak napravijo, da si morajo ljudje sami saje vužigati v roraj či ščėjo čiste meti. Želemo, da dobi te poseo druga oseba v svoje roke či ne opravlja redno svojega posla, ar si g. Erjavec plačo zna povekšavati za drugo se pa ne briga dosta.

— Škrlatinka v lendavskom okrajju posebno v Dugojvesi i okolici se je znova močno razširila. Širjenji so ljudje sami krivi, ar se nikaj nešėjo držati zdravstveni predpisov i se cilo desinfektora branijo, či pride k hiži. Čūdívamo se, kak morejo ljudje biti tak strašno nespametni i ne sprevidijo toga, kelko nevol i žalosti delajo s tem sebi i drugim, či so sami krivi pri širjenji te nevarne bolezni. Dostokrat se ljudem pamet vlevle samo s kaštigov.

— Sreča v nesreči. Dne 11. apr. v sredo, kak je znano, je velki viher divljao po Slovenskoj Krajini, štteri je dosta streh razkrijo več, ali menje. V Tropovcih pri g. školniki Antaueri sta se te čas v škednji špilali pet let stari deklicj: domača Mancica i sededova, Bašova Lujzika. V špilanjij vi je domači delavec Morčič Štefan zmoto s tem, da je prišeo v škedenj po seno za konje. Kak je neseo senno, sta deklinica za njim šle. Ali komaj so prišle par stopajov od škedenja, ga je viher zagrabo, vzdigno in z velikim ropotom vkūper včasno 20 meter dugi „škegen“ tak, da so ž njega ostali samo mali falački, ležeči na mestij. Deklinicama se čūdno nikaj ne zgodilo, niti se ne sta zosagali. Merno sta pogledjivali, kaj se njima za hrbotom godi. V toj nesreči, šttera je napravila g. školniki okoli 16 jezera Dinarov škode, je vendar velika sreča, da sta se deklicij in pa delavec — samo z malov pol minutov razločka — tak čūdno rešili gvūšne in grozne smrti. Pa prej, ka deca in ljudje nemajo Angela varvača!?

— Ogenj. V Ženavljaj pri Petri Zavec je pogorela 4. aprila streha na štalaj i gūmli nikelko krme i druge škēri. Kvara je za 8000 Din. Kak je nastano ogenj nevejo pravijo, da se je prej maček segrevao na ognijšči i se je gotovo kaj osmodo i nato na streho odbežao i vužgao streho. Malo čūden maček je to bio.

— Vučagomila. Pri nas so zgorēle 9. aprila v noči štale i gūmlo Janēza i Štefana Pōrš. Več lūdi je ne štelo iti gasiti i so raj ostali pri mužiki i vini Antaličovojoj krčmi. Tej so bili toženi na glavarstvo i bodo ostro kaštigani.

— Dolnja Lendava. Za novoga župana je izvoljeni g. Neubaner oblastni poslanec, podžupan Stanislav, Toplak svetovalci dr. Leskovec, Matija Varga i trgovec Tivadar.

— Pismo iz Amerike. Chicago Ill, dne 26. III. 1928. Poštūvani gospod urednik! Prosim, da mi date malo prostora v našem priljubljenom listij, v „Novinah“, šttere štēm že od prve številke pa dozdaj in mi tudi ostanjejo zmiron pri srcij. Pa zakaj tudi nej, rodile so se v mojoj rojstnoj vesi in bom je tudi do svoje smrti vsigdar z največkim veseljom prebirala. Zato pa tudi pošljem te dopis, v šterom mi bojditē vsi najlepše pozdravljeni iz daljnoga kraja iz nove domovine, Amerike. Naznanim Vam, da sam vam spu-

nila željo i vašo prošnjo, kak je bilo v mojoj moči. (Ta prošnja se tiče nabiranja na sirotišnico „Dom sv. Frančiška“ v Črenšovcih, ki so jo po dopisnicij dostavili g. poslanec Klekl Jožef. V svojoj gorečnosti je nabrala ednajset kamlov po 12 dolarjev na sirotišnico. — Vr.) Zato se pa lepo zahvaljijem vsem darovnikom. S svojij najmenšim darom, ste si postavili najlepši spomenik. Naši mili bratje i sestre, štteri ste pomogli, da se njim postavij dom, še vas bodo spominjali v molitvaj i tudi, gda že nas več nede. Imena vsej darovalcov bodo napisana v Marijinom Listij, kak se že naznanili g. Klekl Jožef predsednik toga odbora, da bodo sproti vse darovnike napisali v Marijin list. Zato pa ešče ednok najlepši Bog plati vsem, štteri ste darjvali. Nadale pa tudi prosim šče tiste, štteri ste nej nikaj pripomogli, prosim vas v imeni naših zapuščenih sirot i dajte, po svojoj moči, vsakši najmenšij dar de z veseljem sprejeti. To bo tudi najlepši spomin v našoj lepoj staroj domovini, v lepoj Slovenskoj krajini. Če se gda štteri zmed nas povrne v svoj domači kraj, tudi lahko pove: sam tudi jaz pripomogeo s svojij darom. Na darovitnost naj vas pobūja lepi stari pregovor štteri pravi: „Mal položi dar, Domi na oltar.“ — To bo vsem v čas, a našim sirotam pa v velko pomoč. Mislim, da sam zadosta napisala, mogeo se v kratkom pali oglašim s kakšim malim dopisom. Zato pa ešče ednok vse lepo pozdravljam, vse naše ljube domače, kak tudi vse Slovence po celoj Ameriki. — Barbara Horvath 327 W. 24 th. St. Chicago Ill.

— Veržej. Zadnje nedelo v meseci to je 29. aprila se bo obhajao v „Marijanišči“ svetek Marije, Matere dobroga tanača. Slūžba boža se bo vrūila pod milim nebom, kak vsakše leto. Zadvečara ob dvema bo g. inšpektor blagoslovo novo podobu Marije Pomocnice, šttera daleč-daleč naokrog nema para. Po blagoslovitvij podobu bo lepa akademija s petjom i godbov Mariji na čas. Blagoslov z Oltarskim Svēstvom zaključij slovestnost. Lūbitelj Marijini pridite!

— Beltinci Na znanje se da vsem udom (kotrigam) čebelarskega društva v Beltincih, šttero že več lejti spi, da se obdrži v nedelo 29. aprila po ranoj meši v šoli občni zbor. Te se sklone, ali društvo pozivimo, ali pa ščista razpustimo.

— Prve beličice za sviloprejke so prišle. G. prof. Ščuka je dobo 50 unč beličice ar je pa to premalo za vse prosilice iz naše krajine, je naročo ešče 30 nuč. Malinove sadike so ešče nej prišle. V nedelo 22. i 29. aprila pokaže g. prof. vsem, štteri se za to zanimajo kak izgleda edno vališče za sviloprejke i razdeli beličice tistim, štteri so se priglasili. Vse to bo pri g. Babičij za parkom grofa Szaparija v Soboti. Što bi pa ne rad meo tūda, lahko dobi 6. maja že izležene male gosonice na ravno tom mestij.

— Tombola nižij poštini uslužbencov se prelōzi na den 29. aprila ne 22. aprila, kak je bilo prvlé javleno. Glavni dobitki so krava, pohišstvo, trda drva, vreče mele i vngod drugi. Tablica košta 2 Din.

— INKA Vinovica. Či čūtite bolečine reumatizma, glavobola, zobobola, prehlad prsi, nosa, grla, želodca, vzemite INKA. Glazek stane 10 Din, po pošti 3 glazki 45 Din., 6 glazov 70 Din. Dobi se v Lekarnij pri sv. Trojici v Dolnoj Lendavi, v vsej lekarnaj v bogši trgovinaj v Slov. Krajini. Trgovci popust.

— MAJALA-creme, mast za obraz i roke vam ohrani mladost i zdravje. Minējo pege, piščaljci, razpokana, i rdeča mesta. Lonček Din 12. MAJALA-žajfa za obraz Din 8. Dobi se v lekarnij pri Sv. Trojici v Dolnoj Lendavi vsej lekarnaj i bogši trgovinaj v Slov. Krajini. Trgovci popust.

— Opozarjamo vse živinorejce posestnike govenske i konjske živine i svinj na dnešnji oglaš „Govedomedika“, jugoslovenske razpošilalnice zdravij za govodo, konje i svinje iz lekarnie pri sv. Antonij v Mariborij, Kopališka ul. 11.

Prekusnice.

Izdek tečno. Mali Vanči je dao strici velki pogačasi cucker i njemi pravo naj ga košta či je kaj dober ali ne. Stric denejo cucker v zobe i pravijo, da je jako dober. „Čūdno“, pravi mali Vanči, „dao samjte cucker že mačkij pa psovi, oba sta ga nikelko časa mela v gobci, te sta ga pa vō pustila. Mislo sam že, da je cucker nikaj ne vreden.“

Mali oglasi.

Sprejme se starejša dekla

k ednoj gospej v Norovci. Več se zvedij v posredovalnici dela v M. Soboti.

Izjava.

Podpisani izjavlam, da sam ne plačnik za duge, šttere bi napravila moja hči Vera, šttera je na velko sredo odišao od moje hiže. Stara je 20 let, niske postave, žučkaste farbe i ma dva zlativa zoba. Što bi kaj znao od nje, naj to javi žandarmerijskoj postaji, šttera jo itak že išče.

BALAIČ ŠANDOR
Dobrovnik.

Senje v Martjanci.

velko živinsko i kramarsko bo zdaj 14. maja mesto 6. maja.

Občinski odbor.

V mesnici BENKO

se dobi od sobote (21. IV.) naprej po fal ceni debeli

BANATSKI ŠPEH

Paščite se kupiti, ar samo 3—4 dajj trpi.

Najlepši žrebci

belgijci (originalci) so na marofi v BELTINCIH. Paščajjo se zjutraj ob 8 uri in popoldne ob 3.

Pošta upravnijstva.

J. Kosič, Pertoča. Naročnino na celo leto z zahvalnostjov sprejeli. Ka smo Vam više poslali naših tiskovin, razdelite med siromake. — J. Kozar, Martinje. Peneze sprijeli. Drage vole počakamo na sirote. Vse mo naznanili, ka lahko na štiri rate plačūjejo, pa zato neje dragša naročnina. Mi od skopaočov prosimo po 31 marcij 5 Din, več, zato ka smo mogli vzeti na posodo peneze, ka proti plačūjemo vsaki tjeđen štamparijo mesto njij, ki bi lahko plačali i dužni bili plačati pa neso. Pa takšij tudi mislim nede dosta, lahko nikaj ne. — Iz Chicago so sledeci plačali po 4 dol. naročnina za tekoče leto pri Denša Ivanij: Stefan Lūtar, John Frank, John Tompa, Miko Hozjan, Ferenc Peterec, Janoš Lejnar, Ivan Špilak, Jožef Ciglar,

Štefan Perša, Martin Gjura, Štefan Gjura, Hren Janoš, Bara Horvat, Franck Horvat, Matjaš Hajdinjak, Ivan Zver, Martin Hozjan, Marko Vouri, Ilona Vuk, Štefan Tivadar, Štefan Kreslin, Janoš Žalig, Ivan Hanc, Ivan Toplak, Martin Hozjan, Matjaš Tkalec, Anna Ritlop, Ignac Hozjan, Ivan Klajderman, Marko Matjašec, — (Nam je plačao: Jožef Zver i Jožef Kreslin.) (Tomi smo lani na 2738 Privceton Str. pošiljali vse, — kalendar tudi če ga ne bi dobo, dajte nam glas, ka njemi ga ešče ednok pošljemo.) — **Štefan Salaji i Štefan Kozlari** samo edne računamo i je na lani vred. — Ravnotak samo edne računamo. **Andro Glavači** i zato je te plačao tudi za letos vse. Ča pa što redno ne dobiva Novin, naj to taki javi, ne pa kda že leta minejo. Te mali trūd si vsaki more na sebe vzeti. — **Cecilija Simon** nam je l. 1926. poslala v pismi 4 dol., leta 1927. pa nikaj nesmo dobili. Če bi poslala, naj išče gor peneze. — **Martin Kelenc** je l. 1926 meo vse naše liste i ste Vi plačali vse za njega, ar je on vam plačao. Ve pa znamkar znamo četi. Leta 1927. na isti naslov hodili vsi listi, pa nikaj ne plačao. Če z našega siromaštva trga doli, ka bi dužen bio plačati i ka mi krvavo potrebujemo, da povrnemo svoje duge v tiskarni, te naj zna, ka de teški odgovor davao zato ednok pred Bogom. — **Peter Dominko** ešče ne povrno lanskoga duga. **Jožef Marko**ji pa ravno to odgovorimo, kak Martin Kelenci. — **Štefan Tompa** ešče ne plačao lanske naročnine. Novine stavili a plača za letos en dolar, to je z lanskim vred je dužen 5 dolarov. **Štefan Žerdin**, **Anton Farkaš**, **Ivan Kovaš**, **Matjaš Copot**, vsaki na letos dužen en dolar, več njim ne bomo pošiljali. — **Jožef Krampač** ešče ne poravnao lanskoga duga. — **Frank Mesarič** prišo domo i tu vse lepo poravnao. — **John Horvat** ešče ne plačao. — Ki se zgovarjajo, ka so ne redno dvablabli, nemajo prav, ar bi te mogli včasii javiti na upravništvo, ne pa zdaj, gda trbe plačati. Pa če majo pravičnost v srci, te bar tisto plačajo, ka so do rok dobili. Mi smo samo naročnikom pošiljali zato, če so liste naročili, naj je tudi plačajo. — **Stari dug** na l. 1926. ali 1927. ali za obe leti so plačali sledeči pri Denša Ivani **letos**: Graj Ana, Jakšič Štefan, Jožef Gjorkoš, Štefan Hozjan, John Pintarič, Štefan Salaji, Frank Peterec, Štefan Majcen Matjaš Vinčec, Andro Glavač i John Frank. — Spremembe smo popravili. — Vsem hvala za trūd i naročnino. — Ki so nam pa dužni ostali, naj meseca maja poravnajo dug, kak smo določili. Vsi toplo pozdravljeni. — **Širitelom** se toplo zahvalimo, ka so nas bogali i naročnike opomenoli na njihovo dužnost. Prosimo je, naj je v drugom frtali leta ravnotak opominajo. — **Dužniki tak doma, kak v Ameriki** ne odlašajte z kem hitrejšim poravanjom naročnine! — **Horvat N. Golnik**. Za letos prepozno. — **Majcen Janoš**, **Rankovci**. Novine 25 Din. Marija List, kak priloga Novia 10 Din. to je 35 Din. na leto. Ki pa samo Novine ma, pl. 25 Din. Cene so zato ar mate vse na skupni naslov. Din. 325 z zahvalnostjo sprejeli. — **Renego Št. Melinci**. Marijine Liste išči v Belincih, kak drugi širitelje. Če je ne najdeš, te nam javi. — **Brtalanč M. Nuskova**, **Zelko**, **Gorica**. Vaše prošnje izročene na merodajno mesto. — **Ludvik Škerlak**, **Tešanovci**. Prošnja se mora vložiti na socialno ministerstvo potom glavarstva. Broj prošnje prosi vō, ka se ž njim rešitev pohitri.

Penezi:

Ameriški dolar 56-75 Din., Čehoslovenska krona 1-68 Din., Austrijski šiling 8 Din., Vogrski pengő 9,73 Din., Nemška marka 13-53 Din., Taljanska lira 3 Din., Francuski frank 2-23 Din., Švicarski frank 10-93 Jugoslovanski dinar notira na švicarskoj borzi 9.18.

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 320—370 Din., žito 290—310 Din., oves 250 Din., ječmen 260 Din., kukorica 230—270 Din., hajdina 300 Din., proso 200 Din.

Cene kukorci so zadaji čas dosegnole najvećko višino.

Živina: v Maribori: biki za klanje kg. 7—8 Din., krave za klanje 6-7 D., krave za klobase 4 5 D., mlada živina 7—7.50 Din., teoci 10—12.50 Din. Cena govedine: 10—17 Din., teteline 17—20 Din.

Svinje: V Maribori: prasci 5 do 6 tjednov 100—150 Din., prasci 7 do 9 tjednov 250—300 Din. eden. Svinje kg. žive vage 10—12.50 Din., mrtva vaga kg. 16 do 18 Din.

Belice: na veliko 1 do 1.25 D., na placi 1.25 do 1.50 Din.

Mleko: na veliko 1-25 do 2 D., na placi 2-50 Din.

Kože: V Ljubljani: polske lisice 290 do 460 Din., vidre 550 do 840 Din., veverice zimske 20 Din., divji zavec 19 Din., jazbec 60 do 66 Din., srne 22 Din., dihur (tor) 210 do 290 Din., domaće mačke 20 Din., krt 4 Din., podlasica bela 80—95 Din., rjava 15 Din.

Mali oglasi.

Lepo posestvo

4½ plügov, gorice, sadovnjak, njiva, šuma travnik. Nova zidana hiža vse vküp ali pa posebi se oda zavolo selitvi. **ALOJZ FERENC** Moravci, Mala Nedelja, Ljutomer.

K odaji

šta dva stolarskiva stola z orodjom (škerjov vred) i en stroj cirkular na ročni pogon za žaganje desk, kak tudi falcati, nutati vse skoro novo se oda: Cena sküpno 3000 Din. Pitati v Neradnovci št. 3 pošta G. Petrovci.

K odaji je

en kontrabas (bajz) ešče ščista v dobrom stani već se pozve v uredništvi **NOVIN**.

K odaji

je figura (model) za švelje za probanje oblek pri **TEREZIJI NOVAK**, Rakičan.

Naznanjam

cenjenim starišom, šteri majo férmance, da prosim od ednoga para obleke za delo samo 40 Din. **HAJNAL IGNAC**, krojač (po indašnjem Pozvekovi Naci) **M. Sobota**.

LEPO POSESTVO

40 plügov zemle v ednom falati pri glavnoj cesti, hiža je pripravna za gostilno i vsakšo obrt se fal oda.

ALOJZ PESERL

ŠČAVNICA št. 63. p. Sv. Ana Slov. Gorice.

Vsakovrstne sirove in svinjske kože

kupuje

po najvišji dnevni ceni

Franc Trautmann

Murska Sobota

Cerkvena ulica 191.

To je tista prava žepna švicarska vōra

štero zato najbolje hvalijo, kúpüjejo i drugim pripočajo, zato ka najduže traja brez popravka, zato ka čas natančno kaže i spada k najbogšim švicarskim vōram, či tūdi je tak „jako“fal.

Št. 110. Žepna vōra, ankerovi stroji Remontoir-Roskopf za samo 49 Din. 60 p.

Št. 111. Ankerov stroj Remontoir-Roskopf garantiran na 3 leta samo 69 Din. 20 p.

Št. 105. Prava švicarska budilnica (vekerca) zaneslivi Anker stroj garantiran na 3 leta samo 64 Din. 20 p.

po povzetji, ali pa, da se penezi naprej pošljejo.

Rizike nega! Ka se Vam ne vidi, to zamenimo, ali Vam pa peneze vrnemo.

Po celom sveti poznane IKO vōre v zlati, srebri, nikli, v najlepši oblikah, vōre za na roko, lanceki, prstani, bogata izbira pripravni darov i potrebni predmetov najdete v velkom ceniki s slikami, šteroga dobite brezplačno na zahtevu od

Svetovne trgovine vōr

H. Suttner, LJUBLJANA št. 945.

Vsa popravila pri vōraj zgotovi dobro i fal z garancijov **VACLAV PLAČEK** v Murski Soboti, gostilna G. Baca.

KMETJE! POSESTNIKI! ŽIVINOREJCI!

Očuvajte se nesreće!

Leto za letom vnićijo boleznii na jezere govenske živine, konjov i svinj. Ves Vaš trūd i napor dugi mesecov i let razpadne Stojezeri i milijoni penez ido v nikoj. **Vsej tej nesreć se lahko obvarjete, či zdravite svojo živino z**

„Almaflorom“

najbogšim, najhitrejšem i najzaneslivejšim dnešnjim i v stojezero primeraj preizkušanim zdravilom.

„ALMAFLOR“ proti konjski koliki.

„ALMAFLOR“ proti napinjanji pr govenskoj živini.

„LA FLEUR“ proti zvužganji prebavil pri govedi i proti zadržavanji mleka pri dojnoj kravaj.

„HALF“ proti svinjskoj vroćini i varovalno sredstvo proti rdećici.

„URINOT“ proti krvavoj vodi i pri govedi i pri konjaj.

Niti eden pameten živinorejec i posestnik živine ne sme biti brez tej zdravil. Kak nede razmeten gospodar čakao, da njemi hiža pogori, i se komaj po tom zavaruje, tak tudi nede čakao, da njemi živina zbeteža, nego njoj bo že naprej dávao naša zdravila, záto, da njemi spoj ne zbeteža.

„Almaflor“

dobite v vsakšoj trgovini.

Cena škatulici z navodilom za vporabo je 40 Din.

Naša zdravila rabijo dnes že vsi živinorejci v Europi. Na jezero je priporočil i zahval. Pristna zdravila so samo s plombov. Edina zaloga za Jugoslavijo:

„GOVEDOMEDIKA“

Jugoslovanska razpošilalnica zdravil za govedo, konje i svinje iz lekarnie pri „Sv. ANTONU“ **MARIBOR**, Kopališka ulica 11.

VAJENEC

iz bogše hiže, star prek 14 let, se sprime pri **BANFI JOŽEF** gostilničari v **M. Soboti**.

Posestvo na prodaj

Što šće kúpiti lepo posestvo 7 plügov zemle i grünt 2 plüga gospodarsko posloppje vse zidano, 3 sobe 1 kühnja 2 kamri 6 hlevov velke štale i gümlo. Kúpci se lahko zglasijo vsakši den pri

FRIC ŠTEFANI

mehaničari
v **DOLNJOJ LENDAVI**.

Či želite biti zdravi,

Či želite, da budete črstvi, da obdržite svoje lice mladostno zdravo, svoje kože elastično i mehko kak baršun, svoje vlase lepe i bujne, te rabite za dnevno svoja zdravja

1. ELSA ŽAJFE ZA ZDRAVJE

i **MLADOST**, štere so ne samo z dišavami napunjene toaletne žajfe, nego majo v sebi tudi vrastvo, štero ide v Vašo kožo i jo obdržii zdravo, črstvo i mlado. Vi pa izgledate mladostno sveže. Fellerove prave žajfe za zdravje i lepoto so:

ELSA-liljasta mlećna žajfa

ELSA-žumanjetova žajfa

ELSA-glicerinska žajfa

ELSA-boraksova žajfa

ELSA-katranova žajfa

ELSA-žajfa za britii.

Probajte je! Nigdar već nete šteli meti drugi žajf.

Za proba 5 kosov Elsa žajfe 52 Din i to že s pakivanjem i poštov.

2. FELLEROVA PRAVA KAU-

KASKA POMADA ZA ČUVANJE LICA I KOŽE, ona gladi grbe i brazgotine, napravi kožo gibko i nežno, odstrani znake staranja i vztvari mladost i lepoto.

Iznenadi Vas s kakšov hitrostjov Vam minejo sunćne pege, pokanje kože piščajci, temna farba nosa, mozolćki i druge napake kože.

3. FELLEROVA MOĆNA PO-

MADA ZA RAST VLASI, štera čuva izpadanje vlasi, prerane pišljivosti, odstrani lúske, mekša trde vlase i je dela gibke i bujne i pospeši rast vlasi.

Za proba 2 lonćića edne, ali pa po en lonćić od vsakše Elsa pomade, s poštov in pakivanjom 38 Din.

V Vašem haski je, či pošlete pejnize naprej, zato, ka či Tam pošleme po povzetji, se stroški zvećajjo za 10 Din.

Naslov napišite jasno: Lekarnar

EUGEN V. FELLER

STUBICA DONJA, Centrala 146.

Hrvatska.